

Sygn. akt IX U 2214/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lutego 2018 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Iwona Nowak
Protokolant:	Iwona Porwoł

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 7 lutego 2018 r. w Rybniku

sprawy z odwołania J. C. (1) (C.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania J. C. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 20 października 2016 r. Znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu J. C. (1) prawo do ponownego przeliczenia emerytury na podstawie art. 110 a ustawy o emeryturach i rentach z FUS począwszy od daty złożenia wniosku .

Sędzia

Sygn. akt IX U 2214/16

UZASADNIENIE

Decyzją z 20.10.2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu J. C. (2) (C.) przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie przekroczył 250%.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji, domagał się jej zmiany poprzez przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Podnosił, iż najlepsze zarobki osiągał w latach 1965-1985.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

Od (...) jest uprawniony do emerytury górniczej.

Podstawa wymiaru emerytury została ustalona z okresu 9/1984-8/1985 .Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 337,61 % i został ograniczony do 250%.

Ubezpieczony po przyznaniu prawa do emerytury górniczej kontynuował zatrudnienie.

11.10.2016r. ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru, powołując się na przepisy ustawy emerytalnej w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 05.03.2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Obliczony przez organ rentowy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z 20 lat wyniósł 119,82 %.

W rozpoznaniu powyższego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję opisaną na wstępie.

Ubezpieczony pracował w KWK (...) od 5.07.1957 do 25.10.1960 jako młodszy górnik pz. (potem wojsko), od 2.11.1962 do 1.04.1986 górnik pz., rębacz, rębacz przodowy, strzałowy, przodowy ściany, nadgórnika w oddziale wydobywczym.

Wynagrodzenie ubezpieczonego wynosiło:

- 1962-59.32,40 zł
- 1963-44.306,49 zł
- 1964-60.683,23 zł
- 1965-57.992,78 zł
- 1966- 55.968,08 zł
- 1967-62.044,33 zł
- 1968-75.154,79 zł
- 1969-82.532,17 zł
- 1970- 86.711,80 zł
- 1971 - 84.169,78 zł
- 1972- 92.970,30 zł
- 1973-97.179,00 zł
- 1974- 112.034,00 zł
- 1975-138.042,00 zł
- 1976-150.751,00 zł
- 1977 i 1978 -116.985,00 zł (za każdy rok z osobna)
- 1979- 119.732,04 zł

- 1981- 194.284,03 zł.

- a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony z 20 najkorzystniejszych lat, tj. z lat 1964-1977, 1980-1985 jest wyższy niż 250% i wynosi 291,97 %.

Wynagrodzenie ubezpieczonego zostało odtworzone za okres pracy w KWK (...) z lat 1965 – 1979 w oparciu o dane dotyczące kształtowania się stawek płacy zasadniczej i dodatków do płacy, w oparciu o paski zarobkowe przedłożone przez ubezpieczonego z lat 1965 - 1979, przy założeniu podstawowej normy czasu pracy i pracy w systemie trzymianowym, przy uwzględnieniu przepisów UZP obowiązujących w tym okresie zatrudnienia, uwzględnienia dodatku dla ubezpieczonego od 1967 aż do roku 1979 jako przodowego ściany i otrzymywanego przez niego deputatu za 8 ton węgla, złożonych w aktach ZUS druków Rp- 7 za lata 1980 - 1985 oraz wszystkich zgromadzonych dokumentów znajdujących się w aktach emerytalnych i osobowych ubezpieczonego.

Wynagrodzenie ubezpieczonego zostało wyliczone przy uwzględnieniu takich składników wynagrodzenia jak: płaca zasadnicza, dodatki za przepracowane niedziele, dodatki nocne, dodatki za II zmianę, dodatek funkcyjny, dodatek niebezpieczny, dodatek szkodliwy, wynagrodzenie z karty górnika, deputat węglowy.

W wyliczeniach wynagrodzenia pominięto nagrody roczne, premie produkcyjne z uwagi na brak regulaminów wypłat, premie regulaminowe z uwagi na brak regulaminów ich naliczenia i dokumentacji związanej z ich wypłatą, 13 pensji (13-tka była oskładkowana w okresie 1983-1990), 14 pensji, barbórki (oskładkowanej w okresie 1982-1987, 1.08.1997 do nadal).

(dowód: opinia biegłego z zakresu świadczeń emerytalno-rentowych mgr Z. G., k. 29-54 a.s., akta osobowe ubezpieczonego z KWK (...), zeznania ubezpieczonego, k.25).

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje :

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. 2015r., poz. 748 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego (ust.1).

2. Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta lub rencisty, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia, w myśl ust. 1, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty lub okres wymagany do ustalenia podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wynosi co najmniej 130%.

3. Okres ostatnich 20 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1, obejmuje okres przypadający bezpośrednio przed rokiem, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia.

Jednocześnie jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

2. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza 250%,
a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony spełnia warunki umożliwiające przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Powyższe wynika jednoznacznie z opinii powołanego biegłego z zakresu emerytur i rent mgr Z. G., który na podstawie posiadanej dokumentacji obliczył najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z uwzględnieniem zarobków osiągniętych w części po przyznaniu emerytury. Obliczony przez biegłego wskaźnik wysokości podstawy wymiaru 291,97 % okazał się być wyższy od 250% i może stanowić podstawę przeliczenia świadczenia.

Sąd w pełni podzielił powyższą opinię biegłego jako rzeczową, fachową, wydaną po przeanalizowaniu zebranej w sprawie dokumentacji i na podstawie obowiązujących w spornym okresie zakładowych i ponadzakładowych przepisów i układów zbiorowych pracy.

Zastrzeżenia organu rentowego nie mogą podważyć ustaleń opinii biegłej, gdyż biegły ustalając powyższy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wziął pod uwagę stałe składniki wynagrodzenia, dodatki za II i III zmianę w sytuacji, gdy w resorcie górniczym system pracy zmianowej był powszechny, powszechnym również było wykonywanie pracy w niedziele – średnio 2 niedziele w miesiącu, a w wyliczeniach tych nie zostały uwzględnione żadne premie i nieoskładkowane składniki wynagrodzenia. Dodatek niebezpieczny przysługiwał na mocy protokołów dodatkowych do Zbiorowego Układu Pracy zawartego pomiędzy Ministrem Górnictwa i Energetyki i Związkiem Zawodowym Górników z 15.04.1957r. i związany był z możliwością wystąpienia silnego wstrząsu górotworu (tąpnięcia), wybuchu gazu, pyłu węglowego, na co ubezpieczony był narażony pracując w spornym okresie pod ziemią. Praca w KWK (...) należała do szczególnie niebezpiecznych, gdyż kopalnia była zagrożona częstymi wybuchami metanu i pyłu węglowego, a od 1.12.1976 zaliczona do najwyższej grupy kopalń niebezpiecznych. Dodatek za pracę w warunkach szkodliwych biegły doliczył tylko za dniówki przepracowane w przodku (5.625,6 dniówek przodkowych), gdyż ubezpieczony faktycznie pracował wtedy pod ziemią w warunkach szkodliwych, przy dużym zapyleniu, zaś dodatek dla przodowego ściany został przyjęty w związku z wykonywaniem przez ubezpieczonego pracy rębacza strzałowego i przodowego ściany.

Zastrzeżenia ubezpieczonego w zakresie zaliczenia 13-tki, 14-tki i Barbórki okazały się nietrafione i bezprzedmiotowe w sytuacji ustalenia przez biegłego wwpw powyżej 250%.

Mając powyższe na uwadze Sąd z mocy art.477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w wyroku.

Sędzia